

ARTIKEL 17 VOOR TOPSPORTERS

Voor deze internetconsultatie Fiscaal Verdragsbeleid willen wij de fiscale problemen laten weten die topsporters ondervinden bij inkomsten in het buitenland (dit kan onder meer gaan om start- en prijzengeld bij toernooien in het buitenland, inkomen vanuit contract bij buitenlandse clubs en sponsorbonussen).

Buitenlandse belasting

Nederlandse topsporters vertegenwoordigen Nederland op internationale toernooien over de hele wereld. Daar krijgen ze te maken met belastingheffing. Nederland heeft in art. 17 van de belastingverdragen afgesproken dat het land waar inkomen verdiend wordt belasting mag heffen. Dat gebeurt op verschillende manieren, zo heeft België een tarief van 18%, maar mag er eerst een kostenforfait van € 400 worden toegepast, heft Duitsland pas boven de € 250 per persoon, maar dan wel over het hele bedrag, wil Frankrijk behalve 15% belasting ook ca. 20% sociale premies, heeft Spanje een tarief van 19%, maar dan moet je wel laten zien uit de EU te komen, en kent Amerika een bronheffing maar liefst 30%, maar kan je wel na afloop van het jaar een belastingaangifte doen om eventueel teruggaaf te krijgen.

Vrijstelling bij de Olympische Spelen

Sinds 2010 (Olympische en Paralympische Winterspelen Vancouver) heeft het IOC bedongen bij de organiserende landen dat geen belasting mag worden geheven van de topsporters. Hiervoor maken die landen dan een tijdelijke uitzondering in hun eigen belastingwetgeving en gebruiken niet art. 17 van de belastingverdragen. Hiermee wordt een ingewikkelde administratie, zoals tijdens de Zomerspelen van 2000 in Sydney (waar alle topsporters Australische belastingaangifte moesten doen) voorkomen.

Problemen met verrekening in Nederland

In art. 23 van de belastingverdragen staat dat de Nederlandse topsporters terug in eigen land het buitenlands inkomen ook moeten opgeven en dan verrekening van de buitenlandse belasting kunnen krijgen. Daar gaat echter veel mis, want in het buitenland wordt meestal geheven van het bruto prijzengeld (of startgeld), terwijl in Nederland eerst de kosten en ondernemersfaciliteiten moeten worden afgetrokken voor de verrekening. En dan is er ook nog het vreemde onderscheid tussen inkomstenbelasting en premies volksverzekering bij een belastbaar inkomen tot ca. 34.000 euro, wat betekent dat er maar 9% resp. 13% IB wordt geheven, want voor de Premie VolksVerzekeringen (PVV) telt de verrekening niet. Daarnaast moet, om de belastingheffing in Nederland te kunnen verrekenen, bewezen worden dat de sporter in het buitenland belasting verschuldigd is geweest c.q. betaald heeft. Dit kan soms lastig zijn met buitenlandse (bv. Japanse) bonnen en verklaringen. Ook is het voor sporters niet altijd mogelijk de juiste verklaringen te krijgen.

Kortom, als de sporters buitenlandse belasting betalen, gaat de verrekening in Nederland heel vaak mis in hun belastingaangiften. En dat leidt dan tot dubbele belastingheffing, of in ieder geval hogere belastingheffing dan wanneer het Nederlandse inkomsten zouden zijn.

Deze regels gelden wel voor topsporters, maar niet voor beeldend kunstenaars, fotografen, ontwerpers, technici, regisseurs, docenten, etc. Hier lijkt dus niet een lijn te worden getrokken.

Heffing zoals in artikel 17 is ontstaan omdat het woonland niet altijd goed weet in welk land topsporters aan topsportevenementen deelnemen. Dan is heffing in het land waar de topsportevenementen plaatsvinden het meest logisch. Met de digitale informatieverschaffing anno 2018 is dit geen probleem meer, kunnen de topsporters de Nederlandse fiscus digitaal informeren en kan de heffing in Nederland plaatsvinden.

Buitenlandse topsporters zijn in Nederland vrijgesteld van belasting

Buitenlandse topsporters die in Nederland start- en prijzengeld ontvangen worden vrijgesteld van Nederlandse belasting. Zij betalen alleen belasting in eigen land, waardoor dubbele heffing niet voorkomt. Dit zou daarom ook voor Nederlandse topsporters die in het buitenland start- en prijzengeld ontvangen moeten zijn.

Gelijke behandeling

Wij willen u vragen om gelijke behandeling. Geen nadelige uitzondering voor topsporters in de belastingverdragen én dezelfde regeling voor Nederlandse sporters in het buitenland als voor buitenlandse topsporters in Nederland. Dat moet een belangrijk onderdeel van het Nederlandse Fiscaal Verdragsbeleid zijn. Zeker met België en Duitsland moet het niet nodig zijn om een art. 17 in het belastingverdrag te hebben, maar ook met andere landen kan zo'n bepaling weggelaten worden.

Graag horen wij van u. Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen.

Afzender:

Namens NOC*NSF: Nienke Kingma: (TeamNL Athlete Services)

Namens NLSporter: Adam Bakker